

Демян Бедни
Кларнет и свирка

Случайно лятос
един кларнет край селската рекичка свърнал,
пастирска свирка на брега й зърнал
и с патос
високо припищял:
„Здравей, пищял!“
„Здравей, кларнет! –
последвал в миг ответ. –
Като те гледам май си градски музикант.
Не схващам само в бар или пък в ресторант?“
„Хм, ново пет! –
обидил се кларнетът, – Отвори си зъркелите
по-добре!
И слепият ще разбере,
че аз съм музикант известен,
а пък въпросът ти е неуместен.
Макар гласът ми да напомня с нещо твоя глас,
с таланта си голям къде ли не съм влизал аз!
Научат ли селяците, нозе ще запреплитат като куци.
Под моите звуци
танцуват, миличка, графини фини и князе.
Ти своята свирня със моята сравни сега:
под нея само крави и волове, вдигнали рога,
опашки махат, както знаят!“
„Така е! Ни графини, ни князе ще видиш по брега,
но запомни,
ще дойдат дни
под моята свирня и те да заиграят.“

КРАЙ

© Красимир Машев, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4019>]